

POEZJE BOTANIKÓW POETRY OF BOTANISTS

OGRÓD SZCZĘŚLIWY

Jeśli chcesz
narodzić się na nowo
zaczynij od założenia ogrodu
nie musi być prawdziwy
może trwać najpierw
kilka sekund przed snem
codziennie dosadzaj
niewidzialne drzewko
ochraniaj ciepłem własnego oddechu
bądź pilnym ogrodnikiem
wrywaj pokrzywy
ciemne uczucia
zbołałe wspomnienia
pewnego dnia
przezroczysty ogródek
na przedmieściach myśli
stanie się miniaturą świata
twoim prywatnym szczęśliwym
ogrodem botanicznym

Z tomiku *Ścieżki Ogrodu Botanicznego*
(Kraków, 2000)

Alicja ZEMANEK

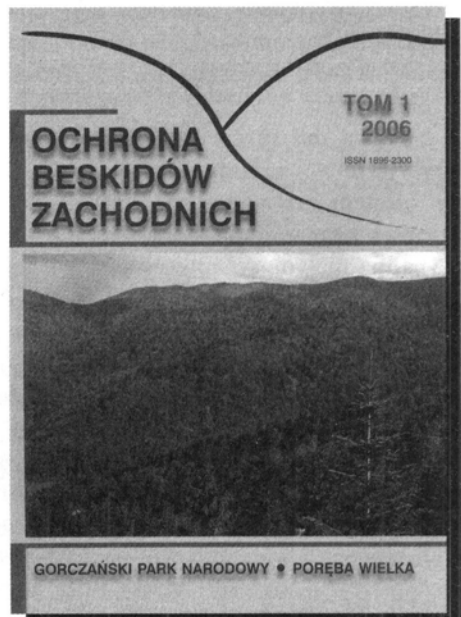
NOWE PERIODYKI I SERIE NEW PERIODICALS AND SERIES

OCHRONA BESKIDÓW ZACHODNICH

„Ochrona Beskidów Zachodnich” (ISSN 1896–2300) to nowe wydawnictwo ciągle o charakterze popularno-naukowym. Czasopismo, które ma służyć upowszechnianiu wiedzy o obszarach chronionych leżących w obrębie

Beskidów Zachodnich – największego regionu polskich Karpat, jest redagowane przez pracowników Pracowni Naukowo-Edukacyjnej Gorczańskiego Parku Narodowego. Tom 1 (2006) zawiera prace przedstawione na konferencji „Wartości, problemy, rola społeczna i przyszłość parków narodowych w Polsce”, zorganizowanej w 2005 r. z okazji jubileuszu 25-lecia Gorczańskiego PN. Ten Park, chroniący przyrodę pasma Gorców, uważanego za najbardziej reprezentatywną część Beskidów, jest ważnym ogniwem w ochronie przyrody Karpat Zachodnich. Stosunkowo dobrze zachowana na dużych obszarach w obu piętrach reglaowych puszcza karpacka, pozwala bowiem na prowadzenie w Gorcach długoterminowych obserwacji przemian naturalnych i zmieszanych górskich ekosystemów leśnych.

Prezentowany tom otwierają referaty o liczebności o historii (W. Różański), szacie roślinnej i jej dotychczasowych badaniach (A. Medwecka-Kornaś) oraz o ochronie dziedzictwa kulturowego i krajobrazowego GPN (U. Janicka-Krzywdą). Kilkanaście opracowań oryginalnych dotyczy zarówno przyrody nieożywionej, jak i świata roślinnego i zwierzęcego.

Tom zamyka dział zatytułowany „Koncepcje, projekty, polemiki”. Wybrane tytuły prac opublikowanych w pierwszym tomie czasopisma przybliżą Czytelnikowi *Wiadomości Botanicznych* jego tematykę. Tom ten zawiera m.in. artykuły: *Wysztalcenie i funkcjonowanie lejów źródłiskowych potoków gorczańskich* (D. Wrońska); *Wpływ asymetrii masywu Babiej Góry na piętrowość fizycznogeograficzną* (P. Hałat); *Zróżnicowanie florystyczne i ekologiczne roślinności przypotokowej w masywie Babiej Góry* (A. K. Uziębło, S. Ciapała); *Procesy odnowieniowe w reglu górnym Gorczańskiego Parku Narodowego* (K. Przybylska, L. Bujoczek); *Występowanie kornika drukarza *Ips typographus* L. w uszkodzonych przez wiatr drzewostanach świerkowych masywu Kudłonia w Gorczańskim Parku Narodowym* (W. Grodzki, J. Loch, P. Armatys); *Znaczenie korytarzy ekologicznych dla funkcjonowania obszarów chronionych na przykładzie Gorców* (I. Kawecka); *Monitoring Przyrody w kontekście Dyrektywy Siedliskowej i Ptasiej* (D. Radziwiłł).

Nie podano, w jakim cyklu ma się ukazywać omawiane czasopismo. Tom 1 został wydany w układzie jednołamowym, w formacie 248 × 18 mm, ma kolorową, lakierowaną okładkę, a jego objętość wynosi 207 stron. Wydawcą jest Gorczański Park Narodowy.

Adres Redakcji:
Poręba Wielka 590
34-735 Niedźwiedź
tel. (0180) 33187207
e-mail: gpn@gpn.pl

Stefania LOSTER

HACQUETIA

Hacquetia (ISSN 1581-4661) jest nowym czasopismem naukowym wydawanym od 2002 roku przez Instytut Biologii Jovana Hadžija Słoweńskiej Akademii Nauk w Lublanie. W czasopiśmie publikowane są oryginalne prace naukowe z zakresu taksonomii, florystyki, faunistyki, ekologii roślin i palinologii w języku słoweńskim, angielskim, francuskim i niemieckim.

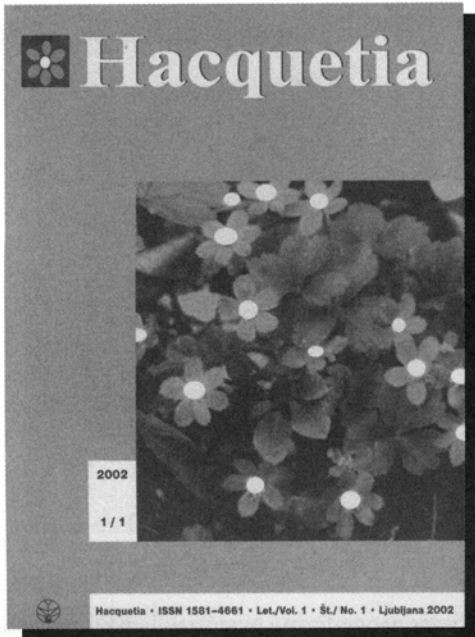
Baltazar Hacquet (1739–1815)

Obszar geograficzny przedstawianych zagadnień nie jest ograniczony, ale preferowane są prace tematycznie związane z terenem Europy południowo-wschodniej. Nadesłane prace są recenzowane przynajmniej przez dwóch recenzentów.

Tytuł czasopisma upamiętnia Baltazara Hacqueta (1739 lub 1740–1815), początkowo praktykującego lekarza, a następnie niestrudzonego naturalisty, m.in. profesora Katedry Historii Naturalnej Uniwersytetu Lwowskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, autora pionierskich badań przyrody ówczesnego imperium austro-węgierskiego, w tym Krainy (*Plantae Alpinae Carniolicae*, 1782) i Karpat (*Neueste physikalisch-politische Reisen [...] durch die Dacischen und Sarmatischen oder Nördlichen Karpathen*, 1790–1796).¹

Czasopismo *Hacquetia* ukazuje się w cyklu półrocznym (jeden wolumin stanowią dwa numery), drukowane jest na wysokiej klasy półmatowym papierze kredowym w formacie 20 × 27 cm, umożliwiającym wierny druk ilustracji, w tym barwnych, a także tabel dużych rozmiarów.

¹ Por. *Hacquetia* 2(2). 2003, a także ZEMANEK A. 1989. Historia botaniki w Uniwersytecie Jagiellońskim. *Rozprawy Habilitacyjne, Uniwersytet Jagielloński* 164: 1–167.

Spisy treści opublikowanych numerów czasopisma *Hacquetia*, a także streszczenia poszczególnych artykułów dostępne są na internetowej stronie czasopisma pod adresem <http://hacquetia.zrc-sazu.si>.

Adres redakcji: *Hacquetia*
 Biološki inštitut Jovana Hadžija ZRC SAZU
 p. p. 306, SI-1001 Ljubljana, Slovenija
 E-mail: urban@zrc-sazu.si

Jan J. WÓJCICKI

POLEMIKI I Dyskusje POLEMICS AND DISCUSSION

FLISIŃSKA Z. *Grzyby Lubelszczyzny. Wielkoowocnikowe podstawczaki (Basidiomycetes)* Tom 1–2. Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Lublin, 2004, 88 + 530 str. ISBN 83-87833-51-7.

Nauka w naszym kraju cierpi na chroniczny brak pieniędzy. Kosztowne analizy wymagające

wyrafinowanego oprzyrządowania oraz odczynników pozostają dla wielu badaczy w sferze marzeń. Dlatego właśnie dziedziny wiedzy nie wymagające znacznych nakładów są naszą domeną. Informatycy wpatrzeni w monitor oraz teoretycy wielu dziedzin nauki mają się zwykle lepiej niż eksperycy, którzy na gwałt muszą nawiązywać współpracę międzynarodową, aby poza Polską przeprowadzić zaprojektowane w kraju badania. W dziedzinie mikologii też mamy swoje miejsce dające pole do popisu. Taniej jest z kosztem udać się na grzyby, aby je policzyć i zidentyfikować niż ekstrahować z nich nowe, nieznanie nauce metabolity. Włączenie się w działalność opisową też może przynosić dobre efekty i zyskiwać szacunek. Wielu polskich badaczy grzybów gremia naukowe słusznie uznają za ekspertów, którzy nadzwyczaj sprawnie poruszają się w płataninie nazw rodzajowych, synonimów i form. Znawcy konkretnych grup grzybów są niezmiernie cenni dla światowych przedstawicieli nauki, którzy operują już tylko laboratoryjnymi numerami szczepów i dla których nazwa *Boletus edulis* przestała znaczyć cokolwiek innego jak tylko charakterystyczny wzór prążków na żelu elektroforetycznym. Fizjografia tradycyjnie jest mocną stroną mikologii w naszym kraju. Wystarczy zajrzeć w uniwersyteckie spisy tematów prac licencjackich, magisterskich i doktorskich lub do bibliografii mikologicznej autorstwa pani profesor Aliny Skirgiełło, by stwierdzić, że zaiste wiedza o tym, jaki grzyb gdzie rośnie, jest pokaźna i czeka na analityczne opracowania i zestawienia. Gromadzone dane, aby mogły być wykorzystane do ogólnoeuropejskich badań nad zasięgami występowania grzybów czy mikroorganizmami muszą ukazać się w książce, która ma szerszy abstrakt i podpisy pod rycinami w języku angielskim. I oto w 2004 roku pojawia się dzieło dwutomowe autorstwa Zofii Flisińskiej o tytule „Grzyby Lubelszczyzny. Wielkoowocnikowe podstawczaki (*Basidiomycetes*)” wydane przez Lubelskie Towarzystwo Naukowe. Książka ta spełnia dostatecznie wstępny standard dostępności dla gremium międzynarodowego, więc teoretycznie powinna być skarbnicą wiadomo-